

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň Mgr. Ivety Postulkové a JUDr. Jitky Hroudové ve věci

žalobkyně:

Městská část Praha – Vinoř, IČ 00240982
sídlem Bohdanečská 97, 190 17 Praha 9
zastoupena advokátem Mgr. Jiřím Oswaldem
sídlem Bílkova 132/4, 110 00 Praha 1

proti

žalovanému:

Magistrát hlavního města Prahy
sídlem Mariánské náměstí 2/2, 110 01 Praha 1

za účasti

osoby zúčastněné na řízení: **Golf Vinoř, a.s.**, v konkurzu, IČ 27362655
sídlem Malá Štupartská 634/7, Staré Město, 110 00 Praha 1
zastoupena insolvenčním správcem AZAM – insolvence, v.o.s.
IČ: 08777993, sídlem Opletalova 1417/25, 110 00 Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2021 č. j. MHMP 770510/2021,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 31. 5. 2021 č. j. MHMP 770510/2021 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náhradu nákladů řízení ve výši 11 228 Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Jiřího Oswalda, advokáta.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobkyně domáhá zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí, kterým žalovaný potvrdil rozhodnutí Městské části Praha 19, Úřadu městské části, odboru výstavby – stavebního úřadu (dále též „*stavební úřad*“), ze dne 8. 3. 2021 č. j. P19 1168/2021-OV/Š (dále též „*prvostupňové rozhodnutí*“). Prvostupňovým rozhodnutím stavební úřad nařídil žalobkyni jako stavebníkovi odstranění stavby „Svrchní pojezdové vrstvy areálové komunikace“ na pozemcích parc. č. 1577/1, 1577/34, 1578/3, 1578/4 a 1579/2, vše k. ú. Vinoř, provedené z asfaltového recyklátu v období 40.-41. týdne roku 2020 stavebníkem, umístěné a realizované bez rozhodnutí či jiného opatření stavebního úřadu.
2. Proti napadenému rozhodnutí brojí žalobkyně podanou žalobou. Vznesené námitky lze rozdělit do následujících žalobních bodů:
3. *V prvním žalobním bodu* žalobkyně namítá, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, jelikož ve věci nebyl dostatečně zjištěn skutkový stav nezbytný pro rozhodnutí věci, a též, že v řízení o odstranění stavby není žalobkyně pasivně legitimována. V daném případě na základě Smlouvy o spolupráci ze dne 24. 9. 2020 uzavřené mezi žalobkyní a osobou zúčastněnou na řízení (dále též „*Smlouva*“), která je stavebníkem areálu golfového hřiště a nájemcem obslužných a servisních objektů včetně areálových komunikací na uvedených pozemcích shora zmiňovaných, provedla žalobkyně pro tuto osobu toliko sjednanou úpravu povrchové vrstvy. Závěr žalovaného, že žalobkyně je v řízení stavebníkem, je v rozporu s uzavřenou Smlouvou a zjištěným skutkovým stavem. Žalovaný nesprávně vyhodnotil aktivní legitimaci žalobkyně k podání žádosti o dodatečné povolení stavby, resp. tuto otázku zcela pominul. Žalobkyně totiž nebyla a není stavebníkem areálu golfového hřiště ve Vinoři, kromě uzavřené Smlouvy nemá k dotčeným pozemkům žádný vztah ani právní titul opravňující ji žádat v řízení odstranění stavby o dodatečné povolení stavby. Jakákoli úvaha žalovaného o tom však v napadeném rozhodnutí chybí.
4. *Ve druhém žalobním bodu* žalobkyně uvádí, že při úpravě povrchu pozemku vycházela ze smluvního ujednání deklarovaného osobou zúčastněnou na řízení ve Smlouvě, že dotčené práce na úpravě povrchu jsou prováděny v souladu s platným územním rozhodnutím stavebníka osoby zúčastněné na řízení k umístění golfového hřiště. Položením totiž vrstvy recyklátu (šterku) na rýhu, na skrývku ornice z rýhy trasy servisní cesty (kterou žalobkyně ale již neprovedla), nevznikla nová stavba a samostatná věc ve smyslu nálezu Ústavního soudu ze dne 25. 6. 2019 sp. zn. III. ÚS 2280/18. V posuzovaném případě položená vrstva recyklátu (šterku) na rýhu zpevnila svrchní vrstvy půdy. Umožnila tak pohyb pěších, cyklistů a servisní techniky golfového hřiště na jinak mokřem terénu, v době dešťů byl terén neschůdný. Položený recyklát není samostatnou věcí v právním slova smyslu, nýbrž úpravou povrchové vrstvy. Žalobkyně tím navázala na již provedené úpravy společností Golf Vinoř a.s.
5. Žalobkyně uvádí, že v posuzovaném případě se nejedná o stavbu cyklostezky. Hlavní město Praha zastoupené Technickou správou komunikací hl. m. Prahy a.s. je stavebníkem sítě cyklostezek, a to mimo jiné i na území MČ Praha - Vinoř. Podle společného územního rozhodnutí a stavebního povolení ze dne 30. 4. 2020 č. j. P19 2863/2020-OV/VE byla povolena stavba „2950176 Cyklo Satalice - Vinoř“ na pozemcích p.č. 1573, 1574/1, 1575/10, 1575/11 v k. ú. Vinoř a 641/1, 641/3, 641/4, 641/40, 641/50, 641/51, 641/52, 641/58, 641/212, 641/214, 688/1 v k. ú. Satalice. V tamním případě se jedná o plnohodnotnou stavbu pozemní komunikace, která je budována v sousedství dotčeného areálu Golf Vinoř. Rozdíl mezi plnohodnotnou stavbou pozemní komunikace a pouhou úpravou povrchu pozemku, které nepodléhají umístění ani povolení, či ohlášení, považuje žalobkyně za zřejmý.

6. Žalobkyně poukazuje na zápis zastupitelstva Městské části Praha Vinoř ze dne 22. 6. 2020, který vyjadřuje vůli a přání městské části dosáhnout vybudování plnohodnotné cyklostezky i při hranici areálu golf Vinoř a propojit cyklostezkou Vinoř, Kbely a Satalice. Jelikož k tomuto cíli nemá žalobkyně v areálu Golf Vinoř právní titul, zajistila toliko pro osobu zúčastněnou na řízení tuto úpravu povrchu pozemků, aby byl umožněn pohyb pěších a cyklistů na jinak mokřem terénu při okraji areálu tak, aby chodci a cyklisté nemuseli chodit a jezdit po komunikaci Mladoboleslavská. Žalobkyně zabránila tímto postupem opakování smrtelné nehody právě na začátku upravené plochy. Napadené rozhodnutí je proto též nedostatečně odůvodněné a nepřezkoumatelné.
7. Žalovaný v písemném vyjádření k žalobě navrhl žalobu zamítnout. Uvedl, že projednávanou věc nelze spojit s odkazovaným nálezem Ústavního soudu ze dne 25. 6. 2019 sp. zn. III. ÚS 2280/18, který se v nálezu nezabýval otázkou, zda posuzovaná věc - stavba, byla zhotovena na základě postupu, který je upraven stavebním zákonem. Pokud stavební zákon ukládá stavebníku splnit podmínky, které vyplývají z územního plánu, územního rozhodnutí, stavebního povolení, a nevyžaduje-li zákon splnit jiné mírnější podmínky, pak svévolná činnost žalobkyně nemá oporu v předmětném nálezu Ústavního soudu. Postup, který zvolila žalobkyně, je v rozporu s § 103 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále též „*stavební zákon*“), neboť § 80 odst. 3 stavebního zákona se na činnost žalobkyně nepoužije, rozsah prováděných prací je nad zákonem stanovenou výměrou 300 m². Současně se nález nezabýval otázkou, na jakém pozemku dochází k popisované činnosti. V daném případě musela žalobkyně jako stavebník požádat o vynětí ze zemědělského půdního fondu. Nájemce předmětných nemovitostí požádal o územní rozhodnutí ve společném řízení na obslužné komunikace a v rozsahu vydaného povolení byla stavba provedena, avšak prováděná stavební činnost žalobkyně byla mimo schválenou oblast. Žalobkyně splňuje podmínky pro označení stavebník podle § 2 stavebního zákona, je tedy pasivně legitimována. Ze Smlouvy s osobou zúčastněnou na řízení nevyplývá žádné rozhodnutí stavebního úřadu na možnost úpravy povrchu v té části, v níž ji žalobkyně realizovala. Byla to sama osoba zúčastněná na řízení, která upozornila stavební úřad na činnost žalobkyně.
8. Osoba zúčastněná na řízení v písemném vyjádření k žalobě s žalobou nesouhlasila, považuje ji za účelovou a bezdůvodnou, za snahu žalobkyně oddálit povinnost odstranit stavbu. Realizací stavby došlo k významnému zásahu do jejích práv a ke vzniku škody.
9. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí v rozsahu uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále též „*s. ř. s.*“), a vycházel přitom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). V souladu s § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. rozhodl soud bez jednání, které ostatně ani jedna ze stran nepožadovala.
10. Ze správního spisu vyplývají tyto rozhodné skutečnosti:
11. Dne 13. 10. 2020 byl stavebnímu úřadu doručen podnět osoby zúčastněné na řízení k prošetření „*stavby ‚chodníku‘ na pozemcích parc. č. 1578/4, 1579/2, 1577/34, 1578/7 a 1577/1 v k.ú. Vinoř.*“ (dále též „*podnět*“). Osoba zúčastněná na řízení v podnětu uvedla, že v 40.-41. týdnu roku 2020 došlo ke stavbě „chodníku“ na uvedených pozemcích, které má v dlouhodobém pronájmu za účelem výstavby a provozu golfového hřiště GOLF VINOŘ. Stavbu provedla Městská část Praha – Vinoř, s odkazem na Smlouvu, s níž nyní osoba

zúčastněná na řízení ale nesouhlasí, protože ji za osobu zúčastněnou na řízení podepsal její statutární ředitel během krátkého působení na této pozici, bez vědomí a bez souhlasu skutečného vlastníka a investora projektu, aniž by zohlednil konsekvence jednání pro osobou zúčastněnou na řízení.

12. Smlouva (o spolupráci uzavřená dne 24. 9. 2020 mezi žalobkyní a společností Golf Vinoř, a.s., tj. osobou zúčastněnou na řízení) v Čl. I deklaruje vůli smluvních stran, takto: „Účastníci dohody vyjadřují svou dobrou vůli na vzájemné spolupráci při realizaci záměrů Městské části Praha – Vinoř a Golf Vinoř, a.s. v k.ú. Vinoř, obec Praha.“ Podle Čl. II bodu 2.1. Smlouvy „Golf Vinoř, a.s. je nájemcem nemovitostí dle nájemní smlouvy č. NAP/83/01/01709/2014 uzavřené mezi Hlavním městem Prahou (...) a Golfem Vinoř a.s., a to zejména pozemků: par.č. 1578/6, 1578/8, 1578/11 a 1577/1, to vše v k.ú. Vinoř, obec Praha. Golf Vinoř, a.s. je dále oprávněn k realizaci stavby 27 jamkové golfové hřiště a veškerých obslužných a servisních objektů včetně areálových komunikací na pozemcích par.č.: 1577/34, 159/3 a 1578/4, to vše k.ú. Vinoř, obec Praha.“ Podle Čl. II bodu 2.3. Smlouvy „Golf Vinoř, a.s. touto smlouvou výslovně souhlasí, aby Městská část Praha – Vinoř na své náklady, provedla obnovu svrchní pojezdové vrstvy areálové komunikace při ulici Mladoboleslavská, a to v rozsahu vymezené na situaci, která je jako příloha č. 1 nedílnou součástí této smlouvy. Městská část Praha – Vinoř se zavazuje horní pojezdovou vrstvu realizovat využitím technologie zpracování asfaltového recyklátu, jeho položení tzv. finisherem a zaválcování 12 tunovým vibračním válcem. V západní části se předpokládá položení krytu v tloušťce 7-10 cm ve východní části kolem 15 cm.“ Podle Čl. II bodu 2.4. Smlouvy „Městská část Praha – Vinoř se zavazuje provést úpravy na své náklady bez jakýchkoli finančních požadavků vůči Golf Vinoř, a.s. s tím, Golf Vinoř, a.s., který tuto komunikaci využívá pro zajištění provozu a údržby budovaného golfového hřiště, se zavazuje umožnit trvalé užívání takto upravené komunikace jako veřejné pro pěší a cyklisty. Za tímto účelem se smluvní strany zavazují poskytnout součinnost k zajištění příslušného dopravního značení.“ Podle Čl. II bodu 2. 5. Smlouvy „Smluvní strany se dále dohodly, že Golf Vinoř a.s. souhlasí, aby na pozemku par.č. 1578/7 k.ú. Vinoř, obec Praha, v rozsahu, a to v rozsahu vymezené na situaci, která je jako příloha č. 2 nedílnou součástí této smlouvy, byla v termínu od 25.9.2020 do 16.10.2020 zřízena mezideponie na složení 350 m³ asfaltového recyklátu (plocha cca 15x20m) určeného k realizaci povrchu komunikace definované v odst. 2.3. tohoto článku. Místo mezideponie bude na náklady Městské části Praha – Vinoř před složením materiálu srovnáno a po odvezení materiálu vyčištěno a uvedeno do původního stavu. Městská část Praha – Vinoř odpovídá za jakékoli škody, které by Golfu Vinoř, a.s. v důsledku této mezideponie vznikly.“ Podle Čl. II bodu 2. 7. Smlouvy „Úprava povrchu komunikace je realizována v souladu s rozhodnutím o umístění stavby ‚Golf Vinoř‘ ze dne 19. 6. 2014, č.j. P19 3334/2014-OV/Na, SZ P19 5465/2013 vydaném Úřadem městské části Praha 19.“
13. Podle Oznámení o stanovení termínu provedení kontrolní prohlídky ze dne 21. 10. 2020 č. j. P19 6695/2020-OV/Š byl na den 9. 11. 2020 v 16.00 hodin stanoven termín kontrolní prohlídky pozemků parc. č. 1578/4, 1579/2, 1977/34, 1578/4 a 1577/1 v k. ú. Vinoř.
14. Ze Zápisu z kontrolní prohlídky stavby ze dne 9. 11. 2020 vyplývá, že dne 9. 11. 2020 byla ve věci ověření rozsahu provedených stavebních činností na pozemcích parc. č. 1578/4, 1579/2, 1577/34, 1578/7 a 1577/1 v k. ú. Vinoř, při ulici Mladoboleslavská, Praha 9, provedena kontrolní prohlídka, na místě bylo zjištěno, že „[n]a pozemku par.č. 1578/7 byl asfaltový recyklát položen a zpevněn válcování cca 60m je ukončen před značkou plynovodu. Na východní straně je zpevněná plocha recyklátem ukončena cca 30m před koncem parc.č. 1557/1 k. ú. Vinoř. K jednání nikdo ze zúčastněných doklad o pravomocném rozhodnutí o umístění

cyklostezky nepředložil. Šířka recyklovaného zpevněného pruhu je cca 2,7m. Východní část provedené stavby je vedena přes plynovodní vedení. Pod položeným recyklátem tl. cca 12 cm byly pouze uválcována zemina.“

15. Dne 25. 11 2020 bylo stavebnímu úřadu doručeno vyjádření žalobkyně ze dne 24. 11. 2020, která uvedla, že dne 24. 9. 2020 uzavřela Smlouvu s osobou zúčastněnou na řízení (společností Golf Vinoř, a.s.) za níž jednal statutární orgán zapsaný v obchodním rejstříku. V souladu se zněním Smlouvy, jímž je vázána, provedla položení asfaltového recyklátu do připravené stavební rýhy v místě plánované technické komunikace podél ulice Mladoboleslavská.
16. Oznámením ze dne 9. 12. 2020 č. j. P19 7364/2020-OV/Š, stavební úřad oznámil zahájení řízení o odstranění „stavby - označeného stavebníkem „Svrchní pojezdové vrstvy areálové komunikace“ na pozemcích parc. č. 1577/1, 1577/34, 1578/3, 1578/4 a 1579/2 v k. ú. Vinoř provedené z asfaltového recyklátu v období 40.-41. týdne roku 2020 stavebníkem Městskou částí Praha – Vinoř“ (dále též „oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby“).
17. Dne 11. 2. 2021 bylo stavebnímu úřadu doručeno nesouhlasné vyjádření žalobkyně k oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby.
18. Prvostupňovým rozhodnutím (ze dne 8. 3. 2021 č. j. P19 1168/2021-OV/Š) stavební úřad nařídil žalobkyni jako stavebníkovi odstranění stavby označené stavebníkem „Svrchní pojezdové vrstvy areálové komunikace“ na pozemcích parc. č. 1577/1, 1577/34, 1578/3, 1578/4 a 1579/2, k. ú. Vinoř. V odůvodnění stavební úřad konstatoval, že stavba byla provedena v délce cca 60 m na pozemku parc. č. 1578/7 v k.ú. Vinoř a v délce cca 450 m na pozemcích parc. č. 1577/34 a 1557/1 oba v k.ú. Vinoř a v šířce 2,7m. Pod položeným recyklátem v tl. 12cm byla pouze uválcována zemina. Konstatoval, že vydal dne 19. 6. 2014 pod č. j. P19 3334/2014-OV/Na, rozhodnutí o: A) o změně využití území pozemků parc. č. 1965/1 v kat. území Kbely a pozemcích parc.č. 1577/1, 1577/34, 1577/42, 1577/44, 1577/45, 1578/1, 1578/2, 1578/3, 1578/5, 1578/6, 1578/7, 1578/8, 1578/11, 1578/12, 1578/22, 1578/29, 1578/30, 1579/1, 1579/2, 1577/174, 404/1, 404/36 v k. ú. Vinoř mezi ulicemi Mladoboleslavská, Bohdanečská, Jilemnická a Dubanská v Praze 9, podle kterého bude orná půda předmětných pozemků dále využívána jako – sportoviště a rekreační plocha a B) rozhodnutí o umístění stavby nazvané „Golf Vinoř“. Umístění cyklostezky nebylo předmětem tohoto rozhodnutí. V rámci územního řízení byl pro vymezené území vydán Ministerstvem životního prostředí dne 7. 4. 2014 pod č.j. 7880/ENV/14 souhlas s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu na dobu 30 let. Tento souhlas se vztahuje na využití zemědělské půdy pro golfové hřiště, odnímanou zemědělskou půdu nelze využít pro jiný nezemědělský účel. Z dokumentace ověřené jako součást vydaného územního rozhodnutí vyplývá, že v místě provedené stavby nebyla žádná areálová komunikace umístěna či jinak povolena. Při místním šetření již byla předmětná stavba hotova a účel dříve provedené skřívky ornice v místě realizace terénní úpravy, na kterou se odkazuje stavebník, se již nepodařilo ověřit. Stavení úřad má za prokázané, že se jedná podle stavebního zákona o nepovolenou stavební činnost. Stavebník si ke Smlouvě, na kterou se odkazuje, platné rozhodnutí o umístění předmětné stavby či pojezdové komunikace nezajistil. V daném případě se jedná o stavbu, která vznikla záměrnou lidskou činností, která vyžadovala určitou míru stavebně technických znalostí a dovedností za použití těžkých stavebních strojů. Nejedná se o nahodilé položení asfaltového recyklátu, ale o zcela záměrné komunikační propojení již vybudovaných, stávajících částí. Tuto skutečnost uvádí sám stavebník s tím, že vybudované propojení má sloužit široké veřejnosti jako komunikační spojení pro pěší a

cyklisty. Stavební úřad má za prokázané, že stavba byla provedena bez příslušného rozhodnutí či jiného opatření vydaného podle stavebního zákona. Stavebník o dodatečné povolení stavby nepožádal, nepředložil žádnou dokumentaci, nedoložil soulad s územní dokumentací ani PSP ani s právními předpisy, především s vyhláškou č. 398/2009 Sb. o obecných technických požadavcích zabezpečujících bezbariérové užívání staveb, nedoložil stanoviska dotčených orgánů, a to zejména soulad s vydaným souhlasem s odnětím půdy ze zemědělského půdního fondu na dobu 30 let. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání. O něm rozhodl žalovaný napadeným rozhodnutím.

19. Napadeným rozhodnutím (ze dne 31. 5. 2021 č. j. MHMP 770510/2021) žalovaný prvostupňové rozhodnutí potvrdil. V odůvodnění uvedl, že z obsahu Smlouvy je zřejmé, že se odvolatel (nyní žalobkyně pozn. soudu) zavazuje k provedení svrchní pojezdny vrstvy komunikace, je proto stavebníkem ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) stavebního zákona. Námitka, že není pasivně legitimován, je proto nedůvodná. Otázka, zda svrchní pojezdna vrstva komunikace provedená recyklátem je stavbou podle nálezu Ústavního soudu sp. zn. III. ÚS 2280/18, je vyřešena v § 2 odst. 3 stavebního zákona. Pokud byla svrchní pojezdna vrstva provedena za pomoci tzv. finišeru a vibračního válce, po předchozím strojním sejmutím vrstvy ornice, jedná se o stavbu podle stavebního zákona. Pojem stavba komunikace není v dané věci podstatná, stavební zákon vymezuje pojmem stavba veškerá stavební díla, která vznikají stavební nebo montážní technologií. V opačném případě by se mělo určit, co vznikne činností spočívající v položení recyklátu na ornou půdu bez stavebního povolení. Poučení o možnosti podat žádost na dodatečné povolení stavby je vzhledem ke kvalifikovanému zastoupení žalobkyně dostačující. Podle § 103 stavebního zákona stavební povolení ani ohlášení stavebnímu úřadu nevyžadují terénní úpravy. Zákon stanovuje, do jaké výměry lze provést terénní úpravy bez ohlášení, prováděné terénní úpravy jsou však nad rámec zákona, proto byl zákon porušen. Podané odvolání není důvodné. Smlouva, kterou odvolatel sám připravil a zavázal se k provedení svrchní pojezdny vrstvy, však nebyla provedena v rozsahu platného územního rozhodnutí a stavebního povolení. Jak vyplývá z územního rozhodnutí, je sice plánován prostor pro cyklostezku v šíři 3 m, ta ale není součástí územního rozhodnutí. Postup odvolatele odpovídá zápisu zastupitelstva městské části ze dne 22. 6. 2020, podle kterého starosta městské části uvedl, že se již snažil o vyjmutí části pozemků, které užívá golf, na cyklostezku. Rovněž není doloženo, že by pro danou úpravu svrchní pojezdny vrstvy bylo vydáno rozhodnutí odboru životního prostředí, dopravy a místního hospodářství ÚMČ Prahy 19, které je pro činnost na zemědělském půdním fondu potřebné.
20. Městský soud shledal žalobu důvodnou.
21. Soud se nejprve zabýval námitkami žalobkyně o nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí a nedostatečně zjištěném skutkovém stavu, přičemž dospěl k závěru, že tyto žalobní námitky jsou důvodné.
22. Nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí spočívá podle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, přičemž nepřezkoumatelnost rozhodnutí správního orgánu pro nesrozumitelnost předchází případné nepřezkoumatelnosti pro nedostatek jeho důvodů; důvody rozhodnutí lze zkoumat toliko u rozhodnutí srozumitelných (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 7. 2008 č. j. 3 As 51/2007-84). Za nesrozumitelnost rozhodnutí soudy považují například případy, kdy odůvodnění nedává smysl, který by svědčil o skutkových a právních důvodech, které vedly správní orgán k vydání rozhodnutí (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9.

2003 č. j. 7 A 547/2002-24); pro rozpor výroku s odůvodněním (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 12. 2003 č. j. 2 Ads 33/2003-78) či pro výrok, který nemá oporu v zákoně (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2003 č. j. 7 A 181/2000-29), nebo není-li rozhodnutí rozčleněno na výrok a odůvodnění, pročez není zřejmé, zda správní orgán rozhodl o všech návrzích účastníka řízení (viz rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 10. 1994 č. j. 6A 63/93-22).

23. Rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže z jeho odůvodnění není seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti tvrzené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí pro nedostatek důvodů musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008 č. j. 7 Afs 212/2006-76). Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti libovolně rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění. Zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů či pro nesrozumitelnost skutečně nelze rozhodnutí meritorně přezkoumat.
24. Soud dodává, že s ohledem na zásadu jednotnosti správního řízení je nutné rozhodnutí prvostupňového orgánu i napadené rozhodnutí posuzovat jako celek; případné vady odůvodnění rozhodnutí prvostupňového orgánu tak mohl zhojit žalovaný (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2013 č. j. 6 Ads 134/2012-47). Soud rovněž uvádí, že zrušení správního rozhodnutí výlučně pro nepřezkoumatelnost vylučuje možnost věcného posouzení žalobních bodů, a tím pádem se prodlužuje celková délka sporu, což neprospívá ani účastníkům řízení, ani správním orgánům. Námitku nepřezkoumatelnosti je tedy nutné hodnotit i ve vztahu k hospodárné a k racionální aplikaci práva.
25. Soud posoudil žalobou napadená rozhodnutí optikou shora uvedené judikatury, přičemž dospěl k závěru, že rozhodnutí jsou nepřezkoumatelná. Výrok napadeného, resp. rozhodnutí prvostupňového orgánu, nemá oporu v odůvodnění.
26. Soud ověřil, že stavební úřad výrokem prvostupňovým rozhodnutím nařídil žalobkyni: „*odstranění stavby označené stavebníkem ‚Svrchní pojezdové vrstvy areálové komunikace‘ na pozemcích parc. č. 1577/1, 1577/34, 1578/3, 1578/4 a 1579/2 v k. ú. Vinoř*“ (tučně zvýraznil soud). Odůvodnění rozhodnutí přitom s takto formulovaným výrokem nekoresponduje. Stavební úřad v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí na str. 2 specifikoval stavbu, jejíž odstranění nařídil, následovně: „*Rozsah stavby byl na místě ověřen, kdy bylo zjištěno, že předmětná stavba byla provedena na výše uvedených pozemcích v délce cca 60 m na pozemku parc. č. 1578/7 v k.ú. Vinoř a v délce cca 450m na pozemcích parc. č. 1577/34 a 1557/1 oba v k.ú. Vinoř a v šířce 2,7m. Pod položeným recyklátem v tl. 12cm byla pouze uvalčována zemina.*“ Stavební úřad v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí popsal dotčenou stavbu pouze ve vztahu k pozemkům parc. č. 1578/7, 1577/34 a 1557/1, k. ú. Vinoř. Z odůvodnění prvostupňového rozhodnutí není nikterak zřejmé, zda a v jakém rozsahu byla stavba umístěna také na ostatních pozemcích uvedených ve výroku, tedy z odůvodnění

prvostupňového rozhodnutí nelze seznat důvody, pro které bylo nařízeno odstranění stavby žalobkyni na dalších pozemcích podle výroku.

27. Rozhodnutí správního orgánu by mělo obstát samo o sobě, tj. měly by v něm být alespoň stručně uvedeny důvody výroku rozhodnutí. Z odůvodnění napadeného, resp. prvostupňového rozhodnutí, však nelze zjistit konkrétní důvody odstranění stavby na označených pozemcích. Stavební úřad nařídil odstranění stavby na pozemcích **parc. č. 1577/1, 1577/34, 1578/3, 1578/4 a 1579/2** (vše k. ú. Vinoř). Vedle toho v odůvodnění rozhodnutí popisuje umístění stavby pouze na pozemcích **parc. č. 1557/1 a 1577/ 34** a dále na pozemku **parc. č. 1578/7** (vše k. ú. Vinoř). Pozemky **parc. č. 1578/7 a 1557/1** přitom nejsou uvedeny ve výroku prvostupňového rozhodnutí. V případě pozemku označeného v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí jako **parc. č. 1557/1** lze předpokládat, že ze strany stavebního úřadu se jedná o písařskou chybu, z kontextu věci by dotčeným pozemkem mohl být pozemek **parc. č. 1577/1**. V úvodní části zápisu z kontrolní prohlídky, v oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby, a stejně tak ve výroku prvostupňového rozhodnutí je pozemek identifikován pod **parc. č. 1577/1**. Soud na uvedené poukazuje s tím, že zřejmě došlo k zaměnění číslice v označení čísla pozemku.
28. V odůvodnění prvostupňového rozhodnutí je tedy popsáno umístění odstraňované stavby pouze na pozemcích **parc. č. 1577/1 a 1577/34** uvedených ve výroku. Již ale nelze z odůvodnění seznat, proč bylo odstranění stavby uloženo také na ostatních pozemcích podle výroku rozhodnutí, tedy pozemcích **parc. č. 1578/3, 1578/4 a 1579/2** (vše k. ú. Vinoř), resp. zda se dotčená stavba na pozemcích vůbec nacházela, příp. v jakém rozsahu. V případě pozemku **parc. č. 1578/7**, na němž měla být stavba dle odůvodnění rozhodnutí umístěna (*„předmětná stavba byla provedena na výše uvedených pozemcích v délce cca 60 m na pozemku parc. č. 1578/7 v k.ú. Vinoř“*), pak nelze z odůvodnění rozhodnutí zjistit důvody absence jeho vymezení ve výroku rozhodnutí. Pozemek **parc. č. 1578/7** je přitom uveden v podnětu ze dne 13. 10. 2020, dále též v zápisu z kontrolní prohlídky, kde je k němu konkrétně uvedeno *„[n]a pozemku parc.č. 1578/7 byl asfaltový recyklát položen a zpevněn válcování cca 60m je ukončen před značkou plynovodu.“*, ve vymezení stavby v oznámení o zahájení řízení o odstranění stavby a ve výroku prvostupňového rozhodnutí však již chybí.
29. Shora popsanou vadu prvostupňového rozhodnutí nenapravit ani žalovaný v napadeném rozhodnutí. Žalovaný ve svém zamítavém výroku pouze zopakoval znění výroku prvostupňového rozhodnutí. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nikterak nedoplnil důvody učiněného výroku o odstranění stavby. Žalovaný se nijak nezabýval rozsahem umístění stavby.
30. Soud uzavírá, že z odůvodnění napadených rozhodnutí nelze zjistit konkrétní důvody učiněného výroku, tedy důvody odstranění stavby na označených pozemcích. Je třeba, aby v souladu s požadavky na řádné odůvodnění rozhodnutí správního orgánu podle § 68 odst. 3 správního řádu v odůvodnění rozhodnutí byla popsána skutková zjištění, na základě nichž bylo ve věci rozhodnuto. Tato zjištění musí vycházet z obsahu správního spisu. Ve vztahu k vymezení pozemků, na nichž se měla nacházet stavba, jejíž odstranění bylo nařízeno, jsou napadená rozhodnutí nepřezkoumatelná.
31. Není v souladu s požadavky na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů, pokud je nutné obsah rozhodnutí interpretovat či jinak vyjašňovat pomocí obsahu správního spisu. Soud nicméně dovodil, že výrok rozhodnutí nemá svou oporu ani ve spisovém materiálu. Pro úplnost soud dodává, že ani odůvodnění prvostupňového rozhodnutí není v souladu se

zjištěními zachycenými ve spisu. Soud ověřil, že ze správního spisu vyplývá umístění předmětné stavby pouze na pozemcích **parc. č. 1578/7** a 1557/1, resp. **1577/1** (viz výše). Konkrétně ze zápisu z kontrolní prohlídky vyplývá následující: „*[n]a pozemku par.č. 1578/7 byl asfaltový recyklát položen a zpevněn válcování cca 60m je ukončen před značkou plynovodu. Na východní straně je zpevněná plocha recyklátem ukončena cca 30m před koncem parc.č. 1557/1 k. ú. Vinoř. K jednání nikdo ze zúčastněných doklad o pravomocném rozhodnutí o umístění cyklostezky nepředložil. Šířka recyklovaného zpevněného pruhu je cca 2,7m. Východní část provedení stavby je vedena přes plynovodní vedení. Pod položeným recyklátem tl. cca 12 cm byly pouze uválcována zemina.*“ Zjištění popsána v odůvodnění prvostupňového rozhodnutí ve vztahu k pozemku **parc. č. 1577/34**, na němž měla být stavba podle odůvodnění prvostupňového rozhodnutí umístěna, a na němž bylo ve výroku rozhodnutí nařízeno její odstranění („*a v délce cca 450m na pozemcích parc. č. 1577/34 a 1557/1 oba v k.ú. Vinoř a v šířce 2,7m*“), nemají svou oporu v předloženém spisovém materiálu.

32. Žalovaný bude v dalším řízení povinen (pokud opět shledá důvody pro odstranění stavby), řádně a přezkoumatelně svůj závěr o odstranění stavby zdůvodnit. Je třeba, aby výrok rozhodnutí korespondoval s odůvodněním, resp. v něm měl oporu. Bude tedy povinností žalovaného, pokud rozhodne o odstranění stavby, aby uvedl konkrétní důvody pro odstranění stavby, kterou vymezí ve výroku. Řádné a přezkoumatelné důvody rozhodnutí musí mít svou oporu ve spisovém materiálu.
33. Dospěje-li žalovaný v dalším řízení k závěru, že je třeba odstranit stavbu, bude potřeba, aby se zabýval také otázkou, komu má být odstranění stavby nařízeno.
34. Podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona *stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena.*
35. Podle § 2 odst. 2 písm. c) stavebního zákona *v tomto zákoně se dále rozumí stavebníkem osoba, která pro sebe žádá vydání stavebního povolení nebo ohlašuje provedení stavby, terénní úpravy nebo zařízení, jakož i její právní nástupce, a dále osoba, která stavbu, terénní úpravu nebo zařízení provádí, pokud nejde o stavebního podnikatele realizujícího stavbu v rámci své podnikatelské činnosti; stavebníkem se rozumí též investor a objednatel stavby.*
36. Z prvostupňového rozhodnutí je zřejmé, že stavební úřad nařídil odstranění stavby žalobkyni jakožto stavebníkovi. Stavební úřad označil žalobkyni za stavebníka, aniž by uvedl, na základě jakých skutečností tak dovodil. Prvostupňové rozhodnutí je prosto úvah, proč je za stavebníka označena právě žalobkyně, resp. na základě jakých konkrétních skutečností je nařízeno odstranění stavby právě žalobkyni. Až žalovaný na základě odvolacích námitek žalobkyně na straně 3 napadeného rozhodnutí, konstatoval, že „*[o]tázka stavebníka je vyřešena, neboť podle ust. § 2 odst. 2 písm. c) z. č. 183/2006 Sb. je stavebníkem osoba, která pro sebe žádá vydání stavebního povolení nebo ohlašuje provedení stavby, terénní úpravy nebo zařízení, jakož i její právní nástupce, a dále osoba, která stavbu, terénní úpravu nebo zařízení provádí, pokud nejde o stavebního podnikatele realizujícího stavbu v rámci své podnikatelské činnosti; stavebníkem se rozumí též investor a objednatel stavby.* Z obsahu smlouvy (Smlouvy o spolupráci ze dne 24. 9. 2020, pozn. soudu) je zřetelné, že je to odvolatel, kdo se zavazuje k provedení svrchní pojezdové vrstvy komunikace. Tedy námitka podaná odvolatelem, že není pasivně legitimován, je vyvrácena.“

37. Soud ze Smlouvy, na kterou odkazuje i žalobkyně v *prvním žalobním bodu* s tím, že nemá postavení stavebníka, shledal, že předmětem smlouvy byla vzájemná spolupráce žalobkyně a osoby zúčastněné na řízení - společnosti Golf Vinoř, a.s. při realizaci záměrů v k. ú. Vinoř. Osoba zúčastněná na řízení nejprve vyjádřila vůli vzájemně spolupracovat se žalobkyní, na níž následně podala podnět k prošetření poté, co si obsah Smlouvy evidentně rozmyslela. Osoba zúčastněná na řízení ve Smlouvě deklarovala, že je nájemcem pozemků parc. č. 1578/6, 1578/8, 1578/11 a 1577/1, vše k. ú. Vinoř, a dále že je oprávněna k realizaci stavby golfového hřiště a veškerých obslužných a servisních objektů včetně areálových komunikací na pozemcích parc. č. 1577/34, 159/2 a 1578/4, vše k. ú. Vinoř. Osoba zúčastněná na řízení ve Smlouvě vyslovila souhlas, aby žalobkyně na své náklady provedla obnovu svrchní pojezdové vrstvy areálové komunikace při ulici Mladoboleslavská v rozsahu dle přílohy 1. Smlouvy. Konkrétně je v Čl. II bodu 2.3. Smlouvy deklarováno, že „*Golf Vinoř, a.s. touto smlouvou výslovně souhlasí, aby Městská část Praha – Vinoř na své náklady, provedla obnovu svrchní pojezdové vrstvy areálové komunikace při ulici Mladoboleslavská, a to v rozsahu vymezení na situaci, která je jako příloha č. 1 nedílnou součástí této smlouvy. Městská část Praha – Vinoř se zavazuje horní pojezdovou vrstvu realizovat využitím technologie zpracování asfaltového recyklátu, jeho položení tzv. finisherem a zaválcování 12 tunovým vibračním válcem. V západní části se předpokládá položení krytu v tloušťce 7-10 cm ve východní části 15 cm.*“ Smlouva zároveň v Čl. II bodu 2.4. obsahuje závazek žalobkyně provést předmětné úpravy na vlastní náklady („*Městská část Praha – Vinoř se zavazuje provést úpravy na své náklady bez jakýchkoliv finančních požadavků vůči Golf Vinoř, a.s. s tím, Golf Vinoř, a.s., který tuto komunikaci využívá pro zajištění provozu a údržby budovaného golfového hřiště, se zavazuje umožnit trvalé užívání takto upravené komunikace jako veřejné pro pěší a cyklisty. Za tímto účelem se smluvní strany zavazují poskytnout součinnost k zajištění příslušného dopravního značení.*“). Je tedy zřejmé, že zde existovala dohoda mezi žalobkyní a osobou zúčastněnou na řízení - společností Golf Vinoř, a.s., o stavební činnosti spočívající v úpravě svrchní vrstvy areálové komunikace. Postavením osoby zúčastněné na řízení (společností Golf Vinoř, a.s.) se však žalovaný nijak nezabýval, pouze stroze konstatoval, že „*Z obsahu smlouvy je zřetelné, že je to odvolatel, kdo se zavazuje k provedení svrchní pojezdové vrstvy komunikace.*“ Stavební úřad a žalovaný se nezabývali ani tím, jaký vztah měla tato osoba zúčastněná na řízení k dotčeným pozemkům, když součástí správního spisu nejsou žádné dokumenty dokládající právo jmenované společnosti pozemky užívat.
38. Dospěje-li žalovaný opětovně k závěru o nařízení odstranění stavby „stavebníkovi“, bude třeba, aby přezkoumatelně vysvětlil a zdůvodnil, jakou osobu v dané věci za stavebníka ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) stavebního zákona tedy považuje.
39. Soud připomíná, že definicí stavebníka ve smyslu § 2 odst. 2 písm. c) stavebního zákona se zabýval Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 27. 1. 2016 č. j. 6 As 196/2015-33. Zde dovodil, že zákonná definice stavebníka se sestává ze čtyř částí. Podle nich se stavebníkem rozumí [1.] *osoba, která pro sebe žádá vydání stavebního povolení nebo ohlašuje provedení stavby, terénní úpravy nebo zařízení*, [2.] *jakož i její právní nástupce*, a dále [3.] *osoba, která stavbu, terénní úpravu nebo zařízení provádí, pokud nejde o stavebního podnikatele realizujícího stavbu v rámci své podnikatelské činnosti*; [4.] *stavebníkem se rozumí též investor a objednatel stavby*. Nejvyšší správní soud blíže uvedl: „*Hlavním úkolem první a druhé části definice je vymezit pojem „stavebník“ pro účely těch procesů podle stavebního zákona, jejichž cílem je vznik veřejného subjektivního práva provést stavbu. První část definice je založena na formálním hledisku. Žadatel o stavební povolení, resp. ten, kdo ohlašuje stavbu, se tedy stává stavebníkem pro účely daného řízení, resp. procesu. Stavební zákon oproti § 27 odst. 1 písm. a) správního řádu*

pouze doplňuje podmínku, že stavebník musí žádat vydání stavebního povolení „pro sebe“. To znamená, že žádá-li o vydání stavebního povolení stavební podnikatel pro objednatele stavby v rámci inženýrské činnosti, měl by být vybaven plnou mocí, žádost podat objednatelovým jménem a jako stavebník by v žádosti měl být označen objednatel.“ Dále konstatoval, že „[p]odíváme-li se nyní na třetí část definice, má být stavebníkem též „osoba, která stavbu, terénní úpravu nebo zařízení provádí, pokud nejde o stavebního podnikatele realizujícího stavbu v rámci své podnikatelské činnosti“. Z šíře vymezení je zřejmé, že po vzniku veřejného subjektivního práva provést stavbu se již může „legálním“ stavebníkem stát kdokoliv, nikoliv nutně jen žadatel. Opět je z kontextu zřejmé, že musí stavbu provádět pro sebe, tedy nikoliv pro jiného jako stavební podnikatel či zhotovitel (srov. rozsudek Vrchního soudu v Praze ze dne 21. května 1999 č. j. 5 A 63/97-20). Čtvrtá část definice, podle níž se stavebníkem „rozumí též investor a objednatel stavby“, již danou myšlenku pouze rozvádí a rozšiřuje tak dosah definice stavebníka (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. května 2015 č. j. 10 As 14/2015-59). Její praktický význam spočívá podle Nejvyššího správního soudu jednak v tom, že demonstrativně, resp. názorně označuje typické stavebníky, jednak v tom, že usnadňuje při realizaci dozorových oprávnění identifikaci osoby stavebníka tam, kde by nalezení osoby provádějící pro sebe stavbu vyžadovalo složité svědecké dokazování, zatímco k identifikaci investora či objednatele zpravidla postačí listinné důkazy.“

40. Správní orgány se však nezabývaly otázkou, kdo je vlastníkem stavby. Pouze na str. 4 prvostupňového rozhodnutí stavební úřad uvedl, že „[s]poluvlastníci pozemků parc.č. 1577/34, 1578/ a 1579/2 v k.ú. Vinoř postoupili práva k nakládání s pozemky pachtovní smlouvou na dobu 25 let společnosti Golf Vinoř, a.s., IČ:27362655, se sídlem Malá Štupartská 634/7, Praha 1“ Uvedené však nemá oporu ve správním spisu. Soud připomíná, že podle § 129 odst. 1 písm. b) stavebního zákona stavební úřad nařídí odstranění stavby vlastníku stavby nebo s jeho souhlasem stavebníkovi stavby prováděné nebo provedené bez rozhodnutí vyžadovaného stavebním zákonem nebo bez opatření nebo jiného úkonu toto rozhodnutí nahrazující anebo v rozporu s ním, a stavba nebyla dodatečně povolena. Bude tedy třeba, aby se žalovaný v dalším řízení zabýval též otázkou vlastnictví stavby a pro případ nařízení jejího odstranění stavebníkovi si zajistil souhlasy vlastníků.
41. Jelikož soud shledal napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné, nemohl z povahy věci vypořádat další žalobní námitky. Věc se proto vrací žalovanému k dalšímu řízení, v něm se žalovaný námitkami žalobkyně uplatněnými v předmětné žalobě bude zabývat. Žalovaný bude v dalším řízení zejména povinen přezkoumatelně uvést důvody nařízení odstranění stavby, aby bylo zřejmé, proč je nařízeno odstranění stavby v rozsahu podle vysloveného výroku. Jinými slovy bude tedy třeba, aby žalovaný přesně vymezil, na jakých pozemcích se stavba, jejíž odstranění nařizuje, nachází, v jakém rozsahu (na jakých pozemcích) je nařízeno její odstranění, a z jakých důvodů. Žalovaný uvede konkrétní skutková zjištění, na základě nichž bylo k případnému odstranění stavby přistoupeno, přičemž tato zjištění musí vycházet ze správního spisu. Dále se žalovaný bude zabývat otázkou, komu má být odstranění stavby uloženo, a srozumitelně zdůvodní, na základě jakých konkrétních skutečností nařizuje odstranění právě zvolené osobě, přičemž tyto důvody musí vycházet ze zjištění popsanych ve spisu. Právním názorem vyloveným v tomto rozsudku je žalovaný vázán.
42. Na základě shora uvedeného soud napadené rozhodnutí bez jednání podle § 76 odst. 1 písm. a) a b) s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalované k dalšímu řízení (§ 78 odst. 4 s. ř. s.).

43. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měla plný úspěch žalobkyně, proto jí soud přiznal náhradu nákladů řízení. Náklady řízení představuje zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a náklady na zastoupení advokátem za dva úkony právní služby [příprava a převzetí zastoupení, a podání žaloby § 11 odst. 1 písm. a) a d) advokátního tarifu] po 3 100 Kč [§ 7 bod 5 ve vazbě na § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu] a dále režijní paušál ve výši 2 x 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu. Náklady na právní zastoupení tak činí 6 800 Kč + DPH ve výši 1 428 Kč. Žalobkyni tak bude na náhradě nákladů zaplacená žalovaným celková částka 11 228 Kč, a to do rukou jejího zástupce Mgr. Jiřího Oswalda, advokáta.
44. Osobě zúčastněné na řízení soud žádnou povinnost v řízení neuložil, současně neshledal důvody hodné zvláštního zřetele, pro které by jí mohl přiznat právo na náhradu nákladů řízení. Proto v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. rozhodl, že osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližze následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. října 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu